

Хованка

Іван Малкович

Сестрі

Злови мені маленьку жабку,
дай їй стрілу травички в лапку —
хай не боїться... Втім, я й так
згадав дитинство — як ми грались
у хованки, і як лякались
криничних жабок, а ще як
ти заховалася в криницю,
і я тебе, мов котик кицю,
урятував таки... Та все ж,
найкраща схованка — долоні
худі, замурзані, солоні...
Сховаюся — і не знайдеш...

Як вельми сумно нам одначе:
не схований — ніхто й не баче,
сховаєшся — побачать всі.

Я так не граюся, тим паче,
що скрекекекає і плаче
бульката жабка в лопусі.